

REGULAMENTUL (CE) nr. 1788/2003 AL CONSILIULUI**din 29 septembrie 2003****de stabilire a unei taxe în sectorul laptelui și al produselor lactate**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special art. 37,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European¹,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CEE) nr. 856/84 al Consiliului din 31 martie 1984 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 804/68 privind organizarea comună a piețelor în sectorul laptelui și produselor lactate² a introdus, de la 2 aprilie 1984, un sistem de taxare suplimentară în sectorul în cauză. Sistemul a fost prelungit în diferite etape, în special prin Regulamentul (CEE) nr. 3950/92 al Consiliului din 28 decembrie 1992 de stabilire a unei taxe suplimentare în sectorul laptelui și produselor lactate³ și, pentru ultima oară, până la 31 martie 2008, prin Regulamentul (CE) nr. 1256/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3950/92 de stabilire a unei taxe suplimentare în sectorul laptelui și produselor lactate⁴.
- (2) atât pentru a beneficia de experiența dobândită, cât și din dorința de simplificare și clarificare, este necesară abrogarea și înlocuirea Regulamentului (CEE) nr. 3950/92, reorganizându-se și clarificându-se dispozițiile existente.
- (3) obiectivul esențial al sistemului este reducerea dezechilibrului între cererea și oferta de lapte și produse lactate și excedentele structurale care rezultă din acesta și obținerea în acest fel a unui echilibru mai bun al pieței. Este, prin urmare, necesar să se prevadă continuarea sa pentru șapte noi perioade de douăsprezece luni consecutive începând cu 1 aprilie 2008, cărora li se vor adăuga cele deja prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 3950/92.
- (4) este necesar ca metoda adoptată în 1984, constând în introducerea unei taxe care trebuie plătită pentru cantitățile de lapte colectate sau vândute în mod direct și care depășesc un prag de garantare, să fie menținută. Pragul menționat anterior se exprimă, pentru toate statele membre, prin fixarea unei cantități globale garantate, având un procent de grăsimi din lapte de referință.
- (5) este necesar ca taxa să fie fixată la un nivel descurajator și să se aplice statelor membre de îndată ce se depășește cantitatea de referință națională. Este, în continuare, necesar ca

---

¹ Aviz emis la 5 iunie 2003 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

² JO L 90, 1.4.1984, p. 10.

³ JO L 405, 31.12.1992, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 2028/2002 (JO L 313, 16.11.2002, p. 3).

⁴ JO L 160, 26.6.1999, p. 73.

taxa să fie repartizată de către statul membru între producătorii care au contribuit la depășire. Aceștia sunt datori să plătească statului membru contribuția lor la taxa în cauză prin simpla depășire a cantității lor disponibile.

- (6) este necesar ca statele membre să plătească FEOGA, secțiunea „Garantare”, taxa corespunzătoare depășirii cantității lor naționale de referință, redusă cu o valoare forfetară de 1 %, pentru a se ține cont de cazurile de faliment sau de incapacitate definitivă a unor producători de a-și plăti contribuția la achitarea taxei datorate.
- (7) este necesar ca statele membre să dispună de un anumit termen care să permită repartizarea taxei datorate între producători și plata acesteia către FEOGA, secțiunea „Garantare”. Dacă aceștia nu sunt în măsură să respecte termenul prevăzut, este necesar să se asigure că FEOGA, secțiunea „Garantare”, dispune de sumele datorate deducându-le din rambursările lunare către statele membre. Este, prin urmare, necesară derogarea de la procedura prevăzută la art. 14 din Regulamentul (CE) nr. 2040/2000 al Consiliului din 26 septembrie 2000 privind disciplina bugetară⁵.
- (8) Regulamentul (CEE) nr. 3950/92 prevede o distincție între livrările și vânzările directe. Experiența demonstrează că este necesar să se simplifice gestiunea prin limitarea livrărilor la laptele integral, excluzându-se orice alt produs lactat. Prin urmare, vânzările directe ar trebui să cuprindă de acum încolo vânzările și cesiunile de lapte direct la consumatori, precum și toate vânzările și cesiunile altor produse lactate.
- (9) cantitățile individuale de referință pentru livrări trebuie să fie însoțite de un procent reprezentativ de grăsime stabilit ținându-se cont de procentele existente și putând fi modificat conform unor norme care urmează să fie precizate. Este necesar să se prevadă normele care să asigure că diferența între media ponderată a procentelor reprezentative individuale și procentul național de referință rămâne minimă.
- (10) este oportun să se prevadă o procedură simplificată de repartizare a cantităților de referință individuale între livrările și vânzările directe, prevăzându-se în același timp o comunicare către Comisie a datelor necesare acestei repartizări și calculării taxei. Această repartizare trebuie să se realizeze în funcție de cantitățile de referință de care dispuneau producătorii pentru perioada de douăsprezece luni începând cu 1 aprilie 2003. Suma cantităților atribuite producătorilor de către statele membre nu ar trebui să depășească cantitățile de referință naționale. Cantitățile de referință naționale se stabilesc pentru următoarele unsprezece perioade începând cu 1 aprilie 2004 și țin cont de diferitele elemente ale sistemului anterior.
- (11) este necesar să se stabilească condițiile în care conținutul în grăsime al laptelui intervine pentru a stabili decontul final al cantităților livrate. Este oportun să se sublinieze că, în nici un caz, corecții individuale prin care se micșorează cantitățile în cauză, corespunzătoare conținutului în grăsimi al laptelui livrat, sau separarea laptelui în diferite componente, nu pot sustrage de la plata taxei o cantitate de lapte care depășește cantitatea globală garantată într-un stat membru. Date fiind cantitățile reduse în cauză, nu este necesar să se țină cont de procentul de grăsime pentru vânzările directe.
- (12) pentru a se asigura o funcționare eficientă sistemului, este necesar să se stabilească că achizitorul, care este cel mai în măsură să efectueze operațiunile necesare, colectează contribuția la taxă datorată de către producători și să i se asigure modalitățile de a asigura

---

⁵ JO L 244, 29.9.2000, p. 27.

perceperea acestei contribuții. În schimb, pare util să se prevadă repartizarea sumei percepute care depășește taxa datorată de către statul membru finanțării programelor naționale de restructurare și/sau restituirea acesteia producătorilor din anumite categorii sau care se află într-o situație excepțională. Cu toate acestea, dacă se dovedește că nici o taxă nu este datorată de către statul membru, avansurile percepute se rambursează.

- (13) experiența dobândită a demonstrat că punerea în aplicare a prezentului sistem presupune existența unei rezerve naționale care să permită producătorilor, în funcție de criterii obiective, să obțină cantități suplimentare sau noilor producători să își înceapă activitatea și care este alimentată cu toate cantitățile care, indiferent de motiv, nu au sau nu mai au nici o destinație individuală. Pentru a permite statului membru să facă față unor situații specifice, determinate de criterii obiective, este necesar ca acesta să fie autorizat să alimenteze, de asemenea, rezerva națională, în special printr-o reducere lineară a ansamblului cantităților de referință sau prin rețineri din transferurile definitive ale acestor cantități.
- (14) pentru a menține o anumită flexibilitate în gestionarea sistemului, este necesar ca statele membre să fie autorizate să realoce cantitățile de referință neutilizate la sfârșitul unei perioade, la nivel național sau între achizitori.
- (15) pentru producători, faptul că subutilizează cantitățile de referință poate împiedica dezvoltarea armonioasă a sectorului producției de lapte. Pentru a evita astfel de inconveniente, este necesar ca statele membre să poată decide ca, în caz de inactivitate sau de netă subutilizare pentru o perioadă semnificativă, cantitățile de referință neutilizate să fie transferate la rezerva națională în vederea realocării lor către alți producători. Este, cu toate acestea, necesar să se prevadă cazul unor producători inactivi temporar care ar vrea să reia producția.
- (16) cesiunile temporare ale unei părți din cantitatea de referință individuală din statele membre care le-au autorizat au contribuit la funcționarea eficientă a sistemului. Punerea în aplicare a acestui mecanism nu trebuie, cu toate acestea, să se opună continuării evoluțiilor și adaptărilor structurale, nici nu ar trebui să ignore dificultățile administrative care rezultă din aceasta, nici să se permită vechilor producători care au părăsit activitatea să păstreze cantitatea lor de referință peste timpul strict necesar transferului către un producător activ.
- (17) la introducerea sistemului în 1984, a fost stabilit principiul conform căruia cantitatea de referință corespunzătoare unei exploatare agricole se transferă împreună cu pământul achizitorului, chiriașului sau moștenitorului în caz de vânzare, închiriere sau transmitere prin moștenire a exploatareii în cauză. Nu ar fi adecvat să se modifice această alegere inițială. Este, cu toate acestea, necesar să se prevadă punerea în aplicare, în toate cazurile de transfer, a dispozițiilor naționale necesare salvagărdării intereselor legitime ale părților, în lipsa unui acord între acestea.
- (18) pentru a continua restructurarea producției de lapte și a îmbunătăți mediul, este necesar să se prevadă unele derogări de la principiul conform căruia cantitatea de referință este asociată exploatareii agricole și să se autorizeze statele membre să mențină posibilitatea de a pune în aplicare programele naționale sau regionale de restructurare. Este oportun ca statele membre să poată, de asemenea, să organizeze transferul unor cantități de referință altfel decât pe calea tranzacțiilor individuale între producători.

- (19) în funcție de diferitele tipuri de transfer al cantităților de referință și în funcție de criterii obiective, statele membre trebuie autorizate să perceapă, în folosul rezervei naționale, dacă este cazul, o parte din cantitățile transferate.
- (20) învățătura trasă din sistemul de taxare suplimentară a demonstrat că transferul cantităților de referință prin intermediul unor constructe juridice cum sunt contractele de închiriere, care nu duc neapărat la o alocare permanentă a cantităților de referință în cauză către beneficiarul transferului, poate să reprezinte un factor de cost suplimentar pentru producția de lapte, împiedicând îmbunătățirea structurilor de producție. Pentru a întări efectul regulator pe care cantitățile de referință îl au pe piața laptelui și a produselor lactate, statele membre trebuie autorizate să direcționeze cantitățile de referință transferate prin intermediul contractului de închiriere sau printr-un alt mijloc de drept comparabil către rezerva națională în vederea realocării lor, pe baza unor criterii obiective, către producători activi, în special către cei care le-au folosit înainte. Este indicat ca statele membre să poată, de asemenea, să organizeze transferul cantităților de referință altfel decât prin tranzacții individuale între producători.
- (21) pentru a evita scumpirea mijloacelor de producție sau tratamentele inechitabile, este necesar să se sublinieze că orice ajutor financiar public plătit cu ocazia achiziționării sau transferului de cantități de referință este interzis.
- (22) taxa prevăzută în prezentul regulament este destinată în primul rând armonizării și stabilizării pieței produselor lactate. Este, prin urmare, necesar să se aloce produsul taxei în cauză finanțării cheltuielilor din sectorul laptelui.
- (23) este necesar să se adopte măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament în conformitate cu Decizia 1999/468/CE al Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor pentru exercitarea competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei⁶,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

(1) De la 1 aprilie 2004 și timp de 11 perioade consecutive de douăsprezece luni începând cu 1 aprilie (denumite în continuare „perioade de douăsprezece luni”), se instituie o taxă (denumită în continuare „taxa”) asupra cantităților de lapte de vacă sau de alte produse lactate comercializate în timpul perioadei de douăsprezece luni în cauză și care depășesc cantitățile de referință naționale stabilite în anexa I.

(2) Aceste cantități se repartizează între producători în conformitate cu dispozițiile art. 6, făcându-se diferența între livrările și vânzările directe, în conformitate cu definiția din art. 5. Depășirea cantității naționale de referință și taxa care rezultă din aceasta se stabilesc la nivel

---

⁶ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

național în fiecare stat membru, în conformitate cu capitolul 3 și separat pentru livrările și vânzările directe.

(3) Cantitățile naționale de referință din anexa I se stabilesc sub rezerva unei eventuale revizuirii în funcție de situația generală a pieței și de condițiile specifice existente în unele state membre.

Articolul 2

Taxa

Taxa se fixează, pentru 100 kilograme de lapte, la 33,27 EUR pentru perioada 2004/2005, 30,91 EUR pentru perioada 2005/2006, 28,54 EUR pentru perioada 2006/2007 și 27,83 EUR pentru perioadele 2007/2008 și mai departe.

Articolul 3

Plata taxei

(1) Statele membre sunt obligate să plătească Comunității taxa care rezultă din depășirea cantității naționale de referință fixate în anexa I, stabilită la nivel național și separat pentru livrările și vânzările directe, iar acestea o plătesc, în limita a 99 % din suma datorată, Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), înainte de data 1 octombrie următoare perioadei de douăsprezece luni în cauză.

(2) Dacă plata prevăzută la alin. (1) nu a avut loc înaintea datei stabilite și după consultarea Comitetului Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă, Comisia deduce o sumă echivalentă cu taxa neplătită din avansurile lunare din sumele prevăzute pentru cheltuielile efectuate de statul membru în cauză în sensul art. 5 alin. (1) și art. 7 alin. (2) din Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea politicii agricole comune⁷. Înainte de a lua decizia, Comisia avertizează statul membru în cauză, care își exprimă punctul de vedere în termen de o săptămână. Dispozițiile art. 14 din Regulamentul (CE) nr. 2040/2000 nu se aplică.

(3) Comisia stabilește modalitățile de punere în aplicare a prezentului articol în conformitate cu procedura prevăzută la art. 23 alin. (2).

Articolul 4

Contribuția producătorilor la taxa datorată

Taxa este repartizată în întregime, în conformitate cu art. 10 și 12, între producătorii care au contribuit la fiecare dintre depășirile cantităților naționale de referință prevăzute la art. 1 alin. (2).

Fără a aduce atingere art. 10 alin. (3) și art. 12 alin. (1), producătorii sunt datori față de statul membru cu plata contribuției lor la taxa datorată, calculată în conformitate cu capitolul 3, prin simplul fapt al depășirii cantității/cantităților lor de referință disponibile.

Articolul 5

---

⁷ JO L 160, 26.6.1999, p. 103.

Definiții

În sensul prezentului articol, se înțelege prin:

- (a) „lapte”: produsul provenit din mulgerea uneia sau mai multor vaci;
  - (b) „alte produse lactate”: orice produs lactat, altul decât laptele, în special laptele degresat, smântâna din lapte, untul, iaurtul și brânzeturile care se vor traduce, dacă este cazul, în „echivalenți-lapte” cu ajutorul unor coeficienți care urmează să fie stabiliți în conformitate cu procedura prevăzută la art. 23 alin. (2);
  - (c) „producător”: agricultorul definit la art. 2 lit. (a) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru producătorii de anumite culturi⁸, a căror fermă este situată pe teritoriul geografic al unui stat membru, care produce și comercializează lapte sau se pregătește să o facă într-un timp foarte scurt;
  - (d) „exploatație agricolă”: cea definită la art. 2 lit. (b) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003;
  - (e) „cumpărător”: o întreprindere sau o grupare care cumpără lapte de la producător:
    - pentru a-l supune uneia sau mai multor operațiuni de colectare, de ambalare, de stocare și de răcire sau de prelucrare, inclusiv sub formă de subcontractare,
    - pentru a-l ceda uneia sau mai multor întreprinderi care tratează sau prelucrează laptele sau alte produse lactate.
- Cu toate acestea, se consideră cumpărător o grupare de cumpărători, situați în aceeași zonă geografică, care efectuează în contul aderenților săi operațiunile de gestionare administrativă și contabilă necesare plății taxei. În sensul aplicării primei teze din prezentul paragraf, Grecia este considerată ca o singură zonă geografică și poate asimila un organism public grupării de cumpărători menționați anterior.
- (f) „livrare”: orice livrare de lapte, cu excepția oricărui alt produs lactat, de către un producător către un cumpărător, indiferent dacă transportul este asigurat de producător, de cumpărător, de întreprinderea care tratează sau prelucrează aceste produse sau de către un terț;
  - (g) „vânzare directă”: orice vânzare sau cesiune de lapte de la producător direct către consumator, precum și orice vânzare sau cesiune a altor produse lactate efectuată de un producător. Comisia poate, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 23 alin. (2) și respectând definiția „livrării” prevăzute la lit. (f) din prezentul articol, să adapteze definiția „vânzării directe”, pentru a asigura, în special, că nici o cantitate de lapte sau de alte produse lactate comercializate nu este exclusă din sistemul percepției taxei;
  - (h) „comercializare”: livrarea laptelui sau vânzarea directă de lapte sau de alte produse lactate;

---

⁸ Vezi pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial.

- (i) „cantitate națională de referință”: cantitatea de referință stabilită pentru fiecare stat membru în anexa I;
- (j) „cantitate individuală de referință”: cantitatea de referință a producătorului la data de 1 aprilie a unei perioade de douăsprezece luni;
- (k) „cantitate de referință disponibilă”: cantitatea aflată la dispoziția producătorului la data de 31 martie a perioadei de 12 luni pentru care este calculată taxa, ținându-se cont de toate transferurile, cedările, conversiile și realocările temporare prevăzute în prezentul regulament și intervenite în cursul acestei perioade de douăsprezece luni.

CAPITOLUL 2

ALOCAREA CANTITĂȚILOR DE REFERINȚĂ

Articolul 6

Cantități individuale de referință

- (1) Înainte de 1 iunie 2004, statele membre stabilesc cantitățile individuale de referință ale producătorilor pe baza cantității sau cantităților individuale de referință atribuite în aplicarea art. 4 din Regulamentul (CEE) nr. 3950/92 în timpul perioadei de douăsprezece luni care începe la 1 aprilie 2003.
- (2) Un producător poate dispune de una sau două cantități individuale de referință, pentru livrarea și, respectiv, vânzarea directă. Conversia între cantitățile de referință ale unui producător se poate realiza numai de către autoritatea competentă a statului membru, la solicitarea temeinic justificată a producătorului.
- (3) Dacă un producător dispune de două cantități de referință, calcularea contribuției sale la taxa eventual datorată se face separat pentru fiecare dintre ele.
- (4) Partea din cantitatea națională de referință finlandeză alocată pentru livrările prevăzute la art. 1 poate să fie sporită în conformitate cu procedura prevăzută la art. 23 alin. (2), pentru a compensa producătorii „SLOM” finlandezi, până la cantitatea de 200 000 t. Această rezervă, care urmează să fie alocată în conformitate cu legislația comunitară, se utilizează în exclusivitate în favoarea producătorilor al căror drept la o reluare a producției a fost alocat ca urmare a aderării.
- (5) Cantitățile individuale de referință se modifică, dacă este cazul, pentru fiecare din perioadele de douăsprezece luni în cauză, pentru ca, pentru fiecare stat membru, totalitatea cantităților individuale de referință pentru livrările și cele pentru vânzările directe să nu depășească partea corespunzătoare din cantitatea națională de referință adaptată în conformitate cu art. 8, ținând cont de eventualele reduceri impuse pentru alimentarea rezervei naționale prevăzute la art. 14.

Articolul 7

Alocarea cantităților provenite din rezerva națională

Statele membre prevăd normele care permit alocarea către producători, în funcție de criteriile obiective comunicate Comisiei, a unei părți sau a întregilor cantități provenite din rezerva națională prevăzută la art. 14.

CAPITOLUL 3

CALCULUL TAXEI

Articolul 8

Gestionarea cantităților de referință

(1) Comisia adaptează, pentru fiecare stat membru și pentru fiecare perioadă, înainte de sfârșitul acesteia, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 23 alin. (2), repartizarea între „livrări” și „vânzări directe” a cantităților naționale de referință, ținând cont de conversiile cerute de către producători între cantitățile individuale de referință pentru livrările și pentru vânzările directe.

(2) Statele membre transmit în fiecare an Comisiei, înaintea termenelor și conform unor modalități care urmează să fie stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la art. 23 alin. (2), datele necesare:

(a) adaptării prevăzute la alin. (1);

(b) calculării taxei care urmează să fie plătită de către statul membru.

Articolul 9

Grăsimi

(1) Fiecărui producător care are o cantitate individuală de referință pentru livrări i se atribuie, pentru această cantitate, un procent de grăsimi de referință.

(2) Pentru cantitățile de referință atribuite producătorilor la data de 31 martie 2004, în conformitate cu art. 6 alin. (1), procentul prevăzut la alin. (1) din prezentul articol este egal cu procentul de referință al acestei cantități la această dată.

(3) Acest procent se modifică în cursul conversiilor prevăzute la art. 6 alin. (2) și în cazul achiziționării sau transferului cantității de referință sau al cesiunii temporare, conform unor norme care urmează să fie stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la art. 23 alin. (2).

(4) Pentru noii producători care au o cantitate individuală de referință pentru livrările provenite în totalitate din rezerva națională, procentul se stabilește conform unor norme care urmează să se stabilească în conformitate cu procedura prevăzută la art. 23 alin. (2).

(5) Procentele individuale de referință prevăzute la alin (1) se adaptează, dacă este cazul, la intrarea în vigoare a prezentului regulament, iar ulterior, la începutul perioadei de douăsprezece luni, ori de câte ori este necesar, pentru ca, pentru fiecare stat membru, media ponderată a procentelor în cauză să nu depășească cu mai mult de 0,1 grame la kg procentul de grăsime stabilit în anexa II.

Articolul 10

Taxa în cazul livrărilor

(1) Pentru stabilirea decontului final al taxei, cantitățile livrate de către un producător se adaptează prin creștere sau diminuare, atunci când procentul său real de grăsimi diferă de procentul său de grăsimi de referință, conform unor coeficienți și norme care urmează să fie stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la art. 23 alin. (2).

(2) În cazul în care suma, la nivel național, a livrărilor adaptate în aplicarea alin. (1) este mai mică decât livrările reale, taxa se stabilește în funcție de livrările reale. În acest caz, fiecare adaptare negativă se reduce proporțional, astfel încât să readucă suma livrărilor adaptate la nivelul livrărilor reale.

În cazul în care suma livrărilor adaptate în aplicarea alin. (1) este mai mare decât livrările reale, taxa se stabilește în funcție de livrările adaptate.

(3) În funcție de decizia statului membru, contribuția producătorilor la plata taxei datorate se stabilește, după realocare sau nu, proporțional cu cantitățile individuale de referință ale fiecărui producător sau conform unor criterii obiective care urmează să fie stabilite de către statele membre, din partea nefolosită a cantității naționale de referință atribuite livrărilor:

(a) fie la nivel național în funcție de depășirea cantității de referință disponibile de fiecare dintre producători,

(b) fie, mai întâi, la nivelul cumpărătorului, iar apoi, dacă este cazul, la nivel național.

Articolul 11

Rolul cumpărătorului

(1) Cumpărătorul este responsabil cu colectarea, de la producători, a contribuțiilor datorate de aceștia în scopul achitării taxei și plătește organismului competent al statului membru, înaintea unui termen și conform unor modalități care urmează să fie stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la art. 23 alin. (2), valoarea acestor contribuții pe care o reține din prețul laptelui plătit producătorilor responsabili cu depășirea și, în lipsă, pe care o percepe prin orice mijloc adecvat.

(2) În cazul în care un cumpărător se substituie în întregime sau parțial unuia sau mai multor cumpărători, cantitățile de referință de care dispun producătorii sunt luate în considerare pentru încheierea perioadei de douăsprezece luni în curs, scăzându-se cantitățile deja livrate și ținând cont de conținutul lor în grăsimi. Aceleași dispoziții se aplică atunci când un producător trece de la un cumpărător la altul.

(3) În cazul în care, în cursul perioadei de referință, cantitățile livrate de către un producător depășesc cantitatea de referință de care acesta dispune, statul membru poate decide ca cumpărătorul să rețină cu titlu de avans din contribuția acestui producător la plata taxei, conform unor modalități stabilite de statul membru, o parte din prețul laptelui din întreaga cantitate livrată de acest producător care depășește cantitatea de referință de care el dispune pentru livrare. Statul membru poate să prevadă dispoziții specifice care le permit cumpărătorilor să rețină acest avans atunci când producătorii livrează mai multor cumpărători.

Articolul 12

Taxa în cazul vânzărilor directe

(1) În cazul vânzărilor directe și în conformitate cu decizia statului membru, contribuția producătorilor la plata taxei se stabilește, după realocarea sau nu a părții neutilizate din cantitatea națională de referință atribuită vânzărilor directe, la scala teritorială corespunzătoare sau la nivel național.

(2) Statele membre stabilesc baza de calcul al contribuției producătorului la taxa datorată din cantitatea totală de lapte vândut sau cedat sau utilizat pentru fabricarea produselor lactate vândute sau cedate, cu ajutorul unor criterii fixate în conformitate cu procedura prevăzută la art. 23 alin. (2).

(3) Pentru a stabili decontul final al taxei, nu se ia în considerare nici o corecție legată de grăsime.

(4) Modalitățile și data plății taxei la organismul competent al statului membru se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la art. 23 alin. (2).

CAPITOLUL 4

GESTIONAREA TAXEI

Articolul 13

Sume excedentare sau neplătite

(1) În cazul în care se stabilește, pentru livrările sau vânzările directe, că taxa este datorată și că contribuția percepută de la producători este mai mare, statul membru poate:

(a) să aloce excedentul perceput, parțial sau integral, pentru finanțarea măsurilor prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. (a) și/sau

(b) să îl ramburseze, parțial sau integral, producătorilor care intră în categoriile prioritare stabilite de către statul membru pe baza unor criterii obiective și în termene care urmează să fie fixate în conformitate cu procedura prevăzută la art. 23 alin. (2) sau care se confruntă cu o situație excepțională rezultând dintr-o dispoziție națională care nu are nici o legătură cu prezentul sistem.

(2) În cazul în care se stabilește că nu este datorată nici o taxă, avansurile din contribuție eventual percepute de către cumpărător sau de către statul membru se rambursează la sfârșitul următoarei perioade de douăsprezece luni cel târziu.

(3) În cazul în care cumpărătorul nu a respectat obligația de a colecta contribuția producătorilor la taxă în conformitate cu art. 11, statul membru poate percepe sumele neplătite direct de la producător, fără a aduce atingere sancțiunilor pe care le poate aplica cumpărătorului care a comis eroarea.

(4) În cazul în care producătorul sau cumpărătorul, după caz, nu respectă termenul de plată, dobânzile de întârziere care urmează să fie fixate în conformitate cu procedura prevăzută la art. 23 alin. (2) se plătesc statului membru.

Rezerva națională

(1) Fiecare stat membru instituie o rezervă națională, în cadrul cantităților fixate în anexa I, în special în vederea alocărilor prevăzute la art. 7. Aceasta este alimentată, după caz, prin reluarea cantităților prevăzută la art. 15, prin reținerea din transferuri prevăzută la art. 19 sau printr-o reducere lineară a tuturor cantităților individuale de referință. Aceste cantități își păstrează destinația inițială, „livrări” sau „vânzări directe”.

(2) Orice cantitate suplimentară alocată unui stat membru este destinată din oficiu rezervei naționale și repartizată între „livrările” și „vânzările directe”, în funcție de necesitățile previzibile.

(3) Cantitățile din rezerva națională nu au procent de grăsimi de referință.

Articolul 15

Cazuri de inactivitate

(1) În cazul în care o persoană fizică sau juridică deține cantități individuale de referință și nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 5 lit. (c), pe o perioadă de douăsprezece luni, aceste cantități se returnează la rezerva națională la 1 aprilie din anul calendaristic următor cel târziu, cu excepția cazului în care persoana în cauză redevine producător în sensul art. 5 lit. (c) înaintea acestei date.

În cazul în care această persoană redevine producător la sfârșitul celei de-a doua perioade de douăsprezece luni după retragere cel târziu, întreaga sau o parte din cantitatea individuală de referință care i-a fost retrasă i se restituie până la 1 aprilie cel târziu după data la care a solicitat acest lucru.

(2) În cazul în care, timp de douăsprezece luni cel puțin, un producător nu comercializează o cantitate egală cu cel puțin 70 % din cantitatea sa individuală de referință, statul membru poate să decidă, dacă este cazul și în ce condiții, să aloce rezervei naționale întreaga sau o parte din cantitatea de referință neutilizată.

Statul membru stabilește condițiile în care o cantitate de referință este realocată producătorului în cauză, în cazul în care acesta reia comercializarea.

(3) Alin. (1) și (2) nu se aplică în caz de forță majoră sau în situații temeinic justificate care afectează temporar capacitatea de producție a producătorilor și sunt recunoscute ca atare de către autoritatea competentă.

Articolul 16

Cesiuni temporare

(1) Înainte de sfârșitul fiecărei perioade de douăsprezece luni, statele membre autorizează, pentru perioada în cauză, cedarea temporară a unei părți din cantitatea individuală de referință care nu urmează să fie utilizată de către producătorul care dispune de ea.

Statele membre pot reglementa operațiunile de cesiune în funcție de categoriile de producători sau de structurile producției de lactate, le pot limita la nivelul cumpărătorului sau în cadrul regiunilor, pot autoriza cesiunea totală în cazurile prevăzute la art. 15 alin. (3) și pot stabili în ce măsură cedentul poate reinnoi operațiunile de cesiune.

(2) Fiecare stat membru poate decide să nu pună în aplicare alin. (1), pe baza unuia sau a tuturor criteriilor următoare:

(a) necesitatea facilitării evoluției și adaptării structurale;

(b) necesități administrative imperioase.

Articolul 17

Transferuri de cantități de referință împreună cu pământurile

(1) Cantitatea individuală de referință se transferă împreună cu exploatarea agricolă producătorilor care o preiau, în caz de vânzare, închiriere, transmitere prin moștenire, anticipare de moștenire sau orice transfer care presupune efecte juridice comparabile pentru producători, conform unor modalități pe care urmează să le stabilească statele membre ținând cont de suprafețele utilizate pentru producția de lapte sau de alte criterii obiective și, dacă este cazul, de un acord între părți. Partea din cantitatea de referință care, eventual, nu se transferă împreună cu exploatarea agricolă se adaugă rezervei naționale.

(2) În cazul în care unele cantități de referință au fost sau sunt transferate în conformitate cu alin. (1) în cadrul contractelor de închiriere sau prin alte mijloace care implică efecte juridice comparabile, statele membre pot să decidă, pe baza unor criterii obiective și pentru ca aceste cantități de referință să fie atribuite în exclusivitate producătorilor, că acea cantitate de referință nu se transferă împreună cu exploatarea agricolă.

(3) În cazul transferului de pământuri autorităților publice și/sau pe motivul utilității publice sau atunci când transferul se realizează în scopuri neagricole, statele membre prevăd ca dispozițiile necesare pentru salvagardarea intereselor legitime ale părților să fie puse în aplicare, în special cele care îi permit producătorului care își încheie activitatea să continue producția de lactate, dacă dorește.

(4) În absența acordului între părți, în cazul contractelor de închiriere rurale care expiră fără posibilitatea de reînnoire în condiții similare, sau în situații care implică efecte juridice comparabile, cantitățile individuale de referință se transferă integral sau parțial producătorilor care le preiau, în conformitate cu dispoziții adoptate sau care urmează să fie adoptate de către statele membre, ținând cont de interesele legitime ale părților.

Articolul 18

Măsuri de transfer specifice

(1) Pentru a duce la bun sfârșit restructurarea producției de lactate sau pentru îmbunătățirea mediului, statele membre pot, conform unor modalități pe care le stabilesc ținând cont de interesele legitime ale părților:

- (a) să acorde producătorilor care se angajează să abandoneze definitiv o parte sau toată producția lor de lactate o despăgubire, plătită în una sau mai multe tranșe, și să alimenteze rezerva națională cu cantitățile individuale de referință astfel eliberate;
  - (b) să stabilească, pe baza unor criterii obiective, condițiile în care producătorii pot să obțină la începutul unei perioade de douăsprezece luni, contra cost, realocarea, de către autoritatea competentă sau de către organismul pe care aceasta l-a desemnat, a cantităților individuale de referință eliberate definitiv la sfârșitul perioadei de douăsprezece luni anterioare de către alți producători în schimbul plății, în una sau mai multe tranșe, a unei despăgubiri egale cu plata menționată anterior;
  - (c) să centralizeze și să supervizeze transferurile de cantități de referință fără pământuri;
  - (d) să prevadă, în cazul unui transfer de pământuri destinat să îmbunătățească mediul, punerea la dispoziția producătorului care își încheie activitatea, dacă dorește să continue producția de lactate, a cantității individuale de referință;
  - (e) să stabilească, pe baza unor criterii obiective, regiunile și zonele de colectare în cadrul cărora sunt autorizate, în scopul îmbunătățirii structurii producției de lactate, transferurile definitive de cantități de referință fără transferul corespunzător de pământuri;
  - (f) să autorizeze, la solicitarea producătorului adresată autorității competente sau organismului pe care l-a desemnat aceasta, pentru a îmbunătăți structura producției de lactate la nivelul exploatației agricole sau pentru a permite extinderea producției, transferul definitiv de cantități de referință fără transferul corespunzător de pământuri sau invers.
- (2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) pot fi puse în aplicare la nivel național, la nivelul teritorial corespunzător sau în zonele de colectare.

Articolul 19

Rețineri din transferuri

- (1) În cursul transferurilor prevăzute la art. 17 și 18, statele membre pot să rețină în beneficiul rezervei naționale o parte din cantitatea individuală de referință, pe baza unor criterii obiective.
- (2) În cazul în care unele cantități de referință au fost sau sunt transferate în conformitate cu art. 17 și 18, cu sau fără pământurile corespunzătoare, în cadrul unor contracte de închiriere sau prin alte mijloace care implică efecte juridice comparabile, statele membre pot să decidă, pe baza unor criterii obiective și pentru a atribui în exclusivitate producătorilor cantitățile de referință, dacă toate sau o parte din cantitățile de referință să fie alocate rezervei naționale și în ce condiții.

Articolul 20

Ajutoare la achiziționarea cantităților de referință

Cesiunea, transferul sau alocarea cantităților de referință în temeiul prezentului regulament nu pot beneficia de nici o intervenție financiară a unei autorități publice, direct legată de achiziționarea cotelor.

Articolul 21

Autorizație

Activitatea cumpărătorului este condiționată de obținerea unei autorizații prealabile din partea statului membru, conform unor criterii care urmează să fie stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la art. 23 alin. (2).

Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească și datele pe care trebuie să le furnizeze un producător în cazul vânzării directe se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la art. 23 alin. (2).

CAPITOLUL 5

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 22

Alocarea taxei

Taxa se consideră că face parte din intervențiile destinate regularizării piețelor agricole și este alocată pentru finanțarea cheltuielilor din sectorul produselor lactate.

Articolul 23

Comitetul de gestionare

(1) Comisia este asistată de Comitetul de gestionare a laptelui și produselor lactate constituit în temeiul art. 41 din Regulamentul (CE) nr. 1255/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței în sectorul laptelui și produselor lactate⁹, denumit în continuare „comitet”.

(2) În cazul în care trebuie urmată procedura prevăzută la prezentul alineat, se aplică art. 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada prevăzută la art. 4 alin. (3) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la o lună.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

Articolul 24

Măsuri de aplicare

Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la art. 23 alin. (2).

Articolul 25

Abrogarea

---

⁹ JO L 160, 26.6. 1999, p. 48.

Regulamentul (CEE) nr. 3950/92 se abrogă de la 1 aprilie 2004.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa III.

Articolul 26

Măsuri tranzitorii

Dacă sunt necesare măsuri tranzitorii pentru a facilita punerea în aplicare a modificărilor prevăzute în prezentul regulament, acestea se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la art. 23 alin. (2).

Articolul 27

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 aprilie 2004, cu excepția art. 6 și 24, care se aplică de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 septembrie 2003.

Pentru Consiliu
Președintele
G. ALEMANNIO

ANEXA I

CANTITĂȚI DE REFERINȚĂ

(a) perioada 2004/2005

Stat membru	Cantități, tone
Belgia	3 310 431,000
Danemarca	4 455 348,000
Germania	27 864 816,000
Grecia	820 513,000
Spania	6 116 950,000
Franța	24 235 798,000
Irlanda	5 395 764,000
Italia	10 530 060,000
Luxemburg	269 049,000
Țările de Jos	11 074 692,000
Austria	2 749 401,000
Portugalia	1 870 461,000

Finlanda	2 407 003,324
Suedia	3 303 000,000
Regatul Unit al Marii Britanii	14 609 747,000

(b) perioada 2005/2006

Stat membru	Cantități, tone
Belgia	3 310 431,000
Danemarca	4 455 348,000
Germania	27 864 816,000
Grecia	820 513,000
Spania	6 116 950,000
Franța	24 235 798,000
Irlanda	5 395 764,000
Italia	10 530 060,000
Luxemburg	269 049,000
Țările de Jos	11 074 692,000
Austria	2 749 401,000
Portugalia*	1 920 461,000
Finlanda	2 407 003,324
Suedia	3 303 000,000
Regatul Unit al Marii Britanii	14 609 747,000

*Creștere specifică cu 50 000 tone pentru atribuirea exclusivă producătorilor din Azore.

(c) perioada 2006/2007

Stat membru	Cantități, tone
Belgia	3 326 983,000
Danemarca	4 477 624,000
Germania	28 004 140,000
Grecia	820 513,000
Spania	6 116 950,000
Franța	24 356 977,000
Irlanda	5 395 764,000
Italia	10 530 060,000
Luxemburg	270 394,000
Țările de Jos	11 130 066,000
Austria	2 763 148,000
Portugalia	1 929 824,000
Finlanda	2 419 025,324
Suedia	3 319 515,000
Regatul Unit al Marii Britanii	14 682 697,000

(d) perioada 2007/2008

Stat membru	Cantități, tone
Belgia	3 343 535,000
Danemarca	4 499 900,000
Germania	28 143 464,000
Grecia	820 513,000
Spania	6 116 950,000

Franța	24 478 156,000
Irlanda	5 395 764,000
Italia	10 530 060,000
Luxemburg	271 739,000
Țările de Jos	11 185 440,000
Austria	2 776 895,000
Portugalia	1 939 187,000
Finlanda	2 431 047,324
Suedia	3 336 030,000
Regatul Unit al Marii Britanii	14 755 647,000

(e) perioadele 2008/2009 – 2014/2015

Stat membru	Cantități, tone
Belgia	3 360 087,000
Danemarca	4 522 176,000
Germania	28 282 788,000
Grecia	820 513,000
Spania	6 116 950,000
Franța	24 599 335,000
Irlanda	5 395 764,000
Italia	10 530 060,000
Luxemburg	273 084,000
Țările de Jos	11 240 814,000
Austria	2 790 642,000
Portugalia	1 948 550,000
Finlanda	2 443 069,324
Suedia	3 352 545,000
Regatul Unit al Marii Britanii	14 828 597,000

ANEXA II

PROCENT DE GRĂSIMI DE REFERINȚĂ

Stat membru	Procent de grăsimi de referință (g/kg)
Belgia	36,91
Danemarca	43,68
Germania	40,11
Grecia	36,10
Spania	36,37
Franța	39,48
Irlanda	35,81
Italia	36,88
Luxemburg	39,17
Țările de Jos	42,36
Austria	40,30
Portugalia	37,30
Finlanda	43,40
Suedia	43,40
Regatul Unit al Marii Britanii	39,70

ANEXA III

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Prezentul regulament	Regulamentul (CEE) nr. 3950/92
art. 1 alin. (1)	art. 1 primul paragraf
alin. (2)	–
alin. (3)	art. 3 alin. (2)
art. 2	art. 1 al doilea paragraf
art. 3	–
art. 4	art. 2 alin. (1) primul paragraf
art. 5	art. 9
art. 6 alin. (1), (2) și (3)	–
alin. (4)	art. 3 alin. (2)
alin. (5)	art. 4 alin. (2)
art. 7	–
art. 8	–
art. 9	–
art. 10 alin. (1) și (2)	–
alin. (3)	art. 2 alin. (1) al doilea paragraf
art. 11 alin. (1)	art. 2 alin. (2) primul paragraf
alin. (2)	art. 2 alin. (2) al doilea paragraf
alin. (3)	art. 2 alin. (2) al treilea paragraf
art. 12 alin. (1)	art. 2 alin. (1)
alin. (2) și (3)	–
alin. (4)	art. 2 alin. (3)
art. 13 alin. (1)	art. 2 alin. (4)
alin. (2), (3), (4)	–
art. 14 alin. (1)	art. 5 primul paragraf
alin. (2) și (3)	–
art. 15	art. 5 al doilea și al treilea paragraf
art. 16	art. 6
art. 17 alin. (1)	art. (7) alin. (1)
alin. (2)	art. 8 a lit. (b)
alin. (3) și (4)	art. 7 alin. (1) al treilea paragraf și alin. (3)
art. 18	art. 8
art. 19 alin. (1)	art. 7 alin. (1) al doilea paragraf
alin. (2)	art. 8 a lit. (a)
art. 20	–
art. 21	–
art. 22	art. 10
art. 23 alin. (1)	art. 11 primul paragraf
alin. (2) și (3)	–
art. 24	art. 11 primul paragraf
art. 25	art. 12
anexa I	anexa
anexa II	–
anexa III	–